

den er meget betydelig, og den maa jo altsaa være ikke saa ganske ringe. Naar Islænderne kunne faa en saadan meget betydelig Nedsættelse, er det rimeligt, at Danmark ogsaa kunde vente at faa nogen Nedsættelse. Det synes derfor at være rigtigt, at Kontrakten er bleven opsagt. Men der er en anden Side ved denne Sag, om hvilken jeg vil tillade mig at gøre en Henstilling til den højtærede Minister, nemlig om det er nødvendigt, at vi for at faa Posten besørget mellem Danmark og Island skulle give os i private Selskabers Vold. Det er jo ikke alene det forenede Dampskibsselskab, men ogsaa et Par andre private Selskaber, som ere medvirkende ved denne Postbesørgelse. Jeg synes, at her var en Fællesopgave for Danmark og Island, og at de i Fællesskab burde eje de Skibe, som besørgede Postforbindelsen. Det vilde ikke være noget nyt, at to Lande sloge sig sammen for at besørgede den indbyrdes Forbindelse. Vi kunne saaledes her henvise til Danmark og Sverige, Danmark og Meklenborg, Danmark og Preussen. Der er jo Fællesforbindelse mellem disse Stater, saaledes at de i Fællesskab eje Skibene og i Fællesskab besørgede Forbindelsen. Jeg tror, det vilde være langt bedre, om vi gik den Vej, end om vi fremdeles skulle give os private Selskaber i Vold. Det er særlig af den Grund, at jeg har tilladt mig at fremdrage denne Sag.

Lange: Det er mig en Tilfredsstillelse at kunne konstatere, at der her paa Postvæsenets Budget til 2den Behandling ikke er nogen som helst Uoverensstemmelse mellem den højtærede Minister og det samlede Udvalg. Under de forskellige Samraad, der have været afholdte, maa jeg formode, at der har været talt ogsaa om den Sag, jeg talte om ved 1ste Behandling, nemlig, at de kørende Postekspedienter og Postpakmestre fik delvis fri Befordring paa Jernbanerne, idet man maa betragte disse Mennesker som væsentlig hørende til Jernbanerne. Om de end ikke tilhøre Etaten, ere de dog saa nøje knyttede til Banerne, at de maa komme ind under samme Regler som Jernbanefunktionærerne. Den højtærede Minister udtalte under 1ste Behandling, at denne Sag var under velvillig Overvejelse. Jeg skal derfor tillade mig at spørge Ministeren, hvor langt denne Overvejelse er kommen, og om disse Postfunktionærer paa Togene kunne forvente at faa disse Frirejser. Man maa dog vist give mig Medhold i, at der er noget meningsløst i, at en saadan

Mand, der f. Eks. har rejst mellem Slagelse og Næstved og søger Afløsning, — og han maa jo for sine egne Penge skaffe sig en anden Mand til Afløsning — skal betale Penge for at komme tilbage fra Næstved til Slagelse. Kort sagt, jeg finder, at disse Mennesker have et berettiget moralsk Krav paa at faa saadanne Frirejser og skal derfor for det første henstille til det højtærede Udvalg og den højtærede Indenrigsminister at tænke paa dem til 3die Behandling, og for det andet spørge, om der har været talt om denne Sag under Samraadene, og om man kan forvente, at Sagen vil blive gunstig behandlet til 3die Behandling.

Formanden: Den Sag, det ærede Medlem talte om, findes ikke omtalt i Betænkningen.

Lange: Jeg troede, at den var inde under de Samraad, der have været afholdte om Postbudene, og derfor tillod jeg mig at drage den frem.

Krabbe: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet ved Behandlingen af dette Afsnit, men da den ærede Ordfører ikke omtalte det Samraad, som nævnes under Nr. 28 i Betænkningen, og som er foranlediget fra vor Side, anser jeg mig forpligtet til at sige et Par Ord herom. Der er her i København en meget gammeldags Indretning med Hensyn til Postomdelingen. Man kan i større Byer undertiden leve sig ind i noget gammeldags, saaledes at man bliver ved at beholde det. Jeg kan f. Eks. nævne som et slaaende Eksempel derpaa, at i Paris har man levet sig ind i og beholder endnu den Ordning, at Brevene bringes ikke op i Etagerne, men afleveres i Stuen eller Kælderen. Det er heldigvis længe siden, at vi kom over det i København, men derimod have vi en meget gammel Indretning paa et andet Punkt, nemlig den, at der er et Døgn i Ugen, hvor Døgnet's vigtigste Post ikke omdeles. Døgnet's vigtigste Post er jo Natposten, som bringer Posten fra det sydvestlige Udland og fra Jylland, og den omdeles ikke om Søndagen her. Naturligvis er det af økonomiske Grunde, men jeg tror, at en Reform deri er et økonomisk Offer værd. Det er til stor Ulempe, baade for dem, der have Forbindelser med København, og dem, der ere i København og have Forbindelser ude i Provinserne og i Udlandet, at Hovedposten en Gang om Ugen ikke omdeles. Hvorledes Forandringen skal gøres, det